

[Per Federspiel.]

for det høje ting at afstå fra at udtale sig om de rent aktuelle efterretninger, der kommer ind, men derimod udtale sig om de perspektiver, der kan ligge i en fortsættelse af de bestræbelser, der nu er for at få forhandlinger i gang. Det er motiveringen for det forslag til dagsorden, der er fremsat af de tre regeringspartier, og som efter min opfattelse rummer et realistisk perspektiv. Det tager ikke forarget stilling til tilfældige efterretninger, men støtter netop det, som må være det væsentlige, de bestræbelser, der nu er for at få realitetsforhandlinger i gang om en fredsslutning.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne have lov at gøre hr. Per Hækkerup opmærksom på en sætning, han sagde i sit første indlæg. Han sagde:

„Men lige så klart må det siges, at vort håb nu står til, at reaktionen fra Nordvietnams side bliver positiv, at man ikke lader sig beherske af stivindethed og af fastlåste positioner, der udelukker forhandlinger.“

Ud fra denne sætning håber jeg at hr. Per Hækkerup og hans parti vil kunne gå ind for det dagsordensforslag, der er stillet af regeringspartierne, idet det jo netop er en opfordring til begge parter og derfor, synes jeg, må være udtryk for det, hr. Per Hækkerup har sagt.

Gert Petersen: Jeg vil gerne sige tak for de besvarelser, jeg har fået, selv om jeg må indrømme, at for så vidt angår den europæiske sikkerhedskonference, der altså står på regeringens program, kunne jeg nok have tænkt mig lidt mere detaljerede oplysninger. Men det må vi komme tilbage til; jeg vil i hvert fald ikke forlænge debatten nu ved at gå i detaljer i de spørgsmål.

Jeg vil også takke nedrustningsministeren for den redegørelse, han kom med. Det var særdeles interessant og er ganske vigtigt at få spørgsmålet om ikke-spredningstraktaten bragt ind i billedet. Det er et af de punkter, hvor vi fra vor side fuldt ud kan tiltræde den politik, som føres af den nuværende regering, og som, har jeg forstået, er en videreførelse af den, der har været Danmarks, siden det spørgsmål blev rejst.

Men man kan jo ikke lukke øjnene for, at ikke-spredningstraktaten løber ind i vanskeligheder ude i verden. Bl. a. er der jo fra tysk side rejst en række mere eller mindre principielle indvendinger, som er knyttet til hele spørgsmålet om den europæiske udvikling. Den såkaldte europæiske — dermed menes den vesteuropæiske — option på atomvåben spiller en rolle i den debat, og det er i hvert fald noget, som det bliver nødvendigt at komme tilbage til ved en senere lejlighed.

Så er der spørgsmålet om de dagsordensforslag, som nu er fremsat. Jeg må med det samme sige, at jeg ikke kan støtte den af hr. Poul Schlüter, hr. Per Federspiel og fru Else-Merete Ross foreslåede dagsorden, som jeg mener er utilstrækkelig, selv om jeg naturligvis erkender, at den er velment, og selv om der ikke er noget i den, som jeg principielt er uenig i. Men jeg synes, den er utilstrækkelig i den givne situation.

Med hensyn til nogle af de indvendinger, der har været rejst mod den af mig foreslåede dagsorden, bliver jeg nødt til at spørge: er det nødvendigt, at bomberne skal falde i dette folketing, for at man kan blive klar over, hvordan situationen er? Det forekommer mig at være sofisteri, at man begynder at tale om, at vi ved ikke nøjagtigt, hvad der falder af bomber i Vietnam, hvor langt nordpå osv. de falder i dette øjeblik. Nej, naturligvis ved vi ikke det. Der er utrolig mange ting, vi ikke ved om, hvad der sker netop i dette hellige øjeblik. Men vi ved så meget som, at det er blevet meddelt fra officiel side i USA, at den zone, som er undtaget fra bombe-stoppet, strækker sig fra den 17. breddegrad til den 20. breddegrad. Vi ved også, hvor meget det drejer sig om; det drejer sig om 333 km. Vi ved fra pressen, at denne bombezone også er blevet belagt med bomber. Jeg henviser til den konservative dagspresse, som jo er interessant at studere, bl. a. fordi Berlingske Aftenavis er den avis, der har den seneste trykkesetid, og som altså bringer de seneste nyheder, og heraf fremgår det ganske klart, at der i hvert fald i går og i nat er blevet bombet 125-130 km fra Hanoi, altså en 330 km oppe i Nordvietnam. Der er ingen som helst tvivl om dette, og det forekommer